

Presa de possessió d'Esteve Orriols, Elisenda Malaret i Josep Pont com a consellers del CAC (Palau del Parlament, 30 de juny de 2008)

El president

Molt bon dia. Il·lustres membres de la Mesa del Parlament de Catalunya, diputades i diputats, president i membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, senyores i senyors, siguin benvingudes i benvinguts a l'acte de presa de possessió dels senyors Esteve Orriols i Josep Pont i de la senyora Elisenda Malaret com a membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Té la paraula la senyora Imma Folchi, secretària general del Parlament.

La secretària general

“Resolució 228 de la VIII legislatura del Parlament, per la qual s'elegeixen tres membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

“El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 18 de juny de 2008, a causa del cessament, per expiració del termini del mandat, com a membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya de Victòria Camps i Cervera, de Josep Pont i Sans i de Jaume Serrats i Ollé, d'acord amb els articles 4 i 7 de la Llei 2/2002, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, i la disposició addicional primera de la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i una vegada finalitzats els tràmits establerts per l'article 157 del Reglament, ha establert la següent resolució:

“El Parlament de Catalunya elegix Elisenda Malaret com a membre del Consell de l'Audiovisual, Josep Pont i Sans com a membre del Consell de l'Audiovisual i Esteve Orriols i Sendra com a membre del Consell de l'Audiovisual.

“Signat, la secretària primera, Lúcia Santos i Arnau, i el president del Parlament, Ernest Benach i Pascual.”

El president

Doncs moltes gràcies. Felicitats a tots tres. Té la paraula seguidament el senyor Josep Maria Carbonell, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

El president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (Sr. Josep Maria Carbonell)

Molt honorable president, senyores diputades, senyors diputats, amics del Consell –els qui ens deixeu, els qui us incorporeu ara– amics i amigues, per a mi avui és un motiu de molta satisfacció, viure aquesta renovació, una renovació totalment normalitzada i que en certa manera és una imatge clara d'un consell plenament consolidat després dels seus vuit anys de constitució.

Efectivament, aproximadament va ser el juny del 2000, que es va constituir el primer Consell de l'Audiovisual com una autoritat plenament independent reguladora del sector audiovisual, i vuit anys més tard, avui, ens trobem amb una renovació d'un terç dels membres, tal com estableix la llei.

Les meves primeres paraules són, en primer lloc, d'agraïment als consellers que se'n van, i d'una manera molt especial per a en Jaume i la Victòria, que han estat dues peces realment molt importants en la vida del Consell. En Jaume, que ha estat vuit anys en el Consell, que ha estat en els darrers vicepresident del Consell i que ha tingut una tasca molt decidida, persistent, en la

vida del Consell, i especialment en dos àmbits de la seva responsabilitat, com eren l'àmbit del sector de la indústria audiovisual, amb l'Observatori i altres activitats, i el tema de les quotes lingüístiques i les quotes de producció europea, etcètera. I la Victòria Camps, que també en el seu moment va ser vicepresidenta del Consell i que ha tingut una tasca molt important també en el camp de la recerca i en el camp de l'educació en el sector audiovisual. Tots dos han tingut un paper molt important, i voldria agrair-los en nom del Consell la seva dedicació, tan intensa, durant aquests anys.

I també les meves paraules per la incorporació, la benvinguda, dels tres nous membres. De fet, en Josep Pont va entrar fa quatre mesos, i avui torna, tal com assenyala la llei, a incorporar-se al Consell. La meua benvinguda, i la benvinguda en nom del Consell a l'Esteve Orriols. L'Esteve Orriols, com en Josep Pont i en Josep Micaló, ve del món local, que és una veritable escola de formació de càrrecs públics. És en el món local on aquest contacte diari ajuda molt en la formació dels valors que després, com hem vist en la vida del Consell, tenen un paper molt important. I, de fet, durant aquests tres anys el Consell ha viscut un procés de descentralització en el territori que ha estat molt valuós. I l'Esteve, a més, té l'experiència parlamentària. Jo encara recordo l'Esteve Orriols quan, com a membre de la Mesa, va saber organitzar les jornades audiovisuals. Doncs bé, estic convençut que l'Esteve tindrà una tasca molt important en la vida del Consell, així com la doctora Elisenda Malaret, catedràtica en dret administratiu i, val a dir, de les poques especialistes, a més, que coneix molt bé la matèria en el sector del dret de les telecomunicacions, de la xarxa de comunicacions electròniques i del sector audiovisual.

Dues incorporacions que, hi insisteixo, vénen a consolidar el Consell, que estableix en certa manera una velocitat de creuer. El Consell, vuit anys després, està, jo diria, molt assentat, assentat en temes importants, com per exemple els processos d'adjudicació de freqüències. Nosaltres estem ara de ple en un procés d'adjudicació de vuitanta-tres freqüències, per a les quals s'han presentat 1.300 pliques. O ja treballa plenament en la regulació del sector, una pràctica que ja els operadors troben com una tasca normal. Ens ha costat, desenvolupar aquesta tasca reguladora, però a hores d'ara jo crec que està molt assentada, fins a tal punt que la setmana passada l'associació estatal de televisions locals i autonòmiques va venir per explorar algun tipus d'acord amb el Consell per tal de fomentar aquesta cultura reguladora en el conjunt de l'Estat, perquè el Consell és el consell de referència també per al conjunt de l'Estat.

Però també vull assenyalar recents sentències judicials que han donat la raó als informes més delicats del Consell, però tal vegada els més importants, com aquell en què recordàvem que la llibertat d'expressió també té els seus límits, i recents sentències judicials ens han vingut a confirmar també aquests informes, fins i tot els més delicats.

Doncs bé, president, en aquesta etapa d'un Consell jo crec que consolidat, que ha agafat la seva velocitat de creuer, és en la que nosaltres avui vivim una renovació d'un terç dels membres del Consell, tal com assenyala la llei, amb la màxima normalitat. I jo crec que ens hem de felicitar per això.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I, si m'ho permeten, unes breus paraules per cloure aquest acte, que, encara que és normal, també és solemne.

Les primeres han de ser d'agraïment per la feina feta pel conseller i la consellera sortints. El seu servei a la institució i també al país, sens dubte, ha estat molt valuós, i, per tant, moltes gràcies.

Les segones han de ser de felicitació, en aquest cas cordial i sincera, als tres nous membres del Consell. Enhorabona. I, en tot cas, alguna reflexió més que diré tot seguit.

Però sí que voldria destacar la seva trajectòria política –ja s’ha comentat, parlamentària per una part, municipal per l’altra–, professional i personal, que penso que avala sobradament el seu nomenament com a membres del Consell de l’Audiovisual de Catalunya. Aquesta experiència, sense cap mena de dubte, els ha de servir per enfrontar-se amb solidesa, amb saviesa també, a l’alta responsabilitat que acaben d’adquirir.

Permetin-me que destaquï el profund compromís del càrrec, la necessària responsabilitat que comporta ser membre del CAC, en tant que vostès tenen a partir d’avui, juntament amb la resta de companys del Consell, la capacitat, i també l’obligació, de garantir un dels aspectes cabdals de la nostra democràcia, que és el de vetllar per la pluralitat política, social, religiosa, cultural i de pensament dels mitjans públics, i també pel dret de la ciutadania a rebre una informació rigorosa i a gaudir d’una programació de qualitat.

Els mitjans audiovisuals de Catalunya han de donar resposta a la societat catalana, que canvia, a les innovacions socials i tecnològiques, als nous models de consum i d’oci i a les noves formes de relació entre espectadors i mitjans audiovisuals.

Permetin-me que ho il·lustri amb un exemple. En aquest context mediàtic convivim diàriament amb el risc de la superficialitat. N’hi ha més que també mereixerien esment, però la voracitat, la velocitat, la immediatesa, fins i tot el consum compulsiu de mitjans de comunicació, posen en un risc molt greu un dels seus valors essencials, que no és altre que el d’explicar el perquè de les coses. Avui massa sovint ens quedem amb el qui, amb el què, amb el quan i, amb una mica de sort, amb el com, però dediquem massa poc temps al perquè, i els perquès són molt importants.

La ciutadania demana informació i entreteniment de qualitat, plurals i justos. Els espectadors volen rigor, respecte, equanimitat i bon treball, i és obligació de tots, dels mitjans de comunicació públics en primera instància, de les institucions, per descomptat, però també de la resta de mitjans de comunicació de capital privat, respectar aquest dret fonamental de la ciutadania.

Ens cal un sector audiovisual potent i propi i que respecti aquests criteris de qualitat i d’imparcialitat. Darrere aquest model hi ha la nostra concepció de ser, l’expressió de la nostra manera de participar, de veure i de viure el món. Els mitjans audiovisuals catalans són els que millor ens representen, els que millor ens expliquen el món en català i vist des de Catalunya. Les institucions catalanes treballen des de fa temps en la construcció de l’anomenat “espai català de comunicació”, un model comunicatiu coherent que s’adapti a les noves realitats, a les noves tecnologies i als nous models de gestió, i que serveixi, evidentment, de marc de referència per a la ciutadania. És, penso, una necessitat clau per a aquest país; és, penso, una necessitat clau per al futur de la nostra societat.

Res més. Els desitjo que puguin desenvolupar la seva tasca amb independència, responsabilitat i ètica i que tinguin molts encerts en aquesta nova etapa professional.

A tots vostès, moltes gràcies.